

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Petri Canisii De Societate Iesv

Rader, Matthäus

Monachii, 1614

VI. Othonis Trucksessij Cardinalis mors & elogium. Canisius comitia adit,
Marianum opus edit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70957)

facram exierat, ad quam pro Hoffæo peregrè supplicarat, cum è vestigio morbo correptus, & domum æger deportatus, post paucos dies oppetiit, & oraculum illud vere impleuit: *Maiorem charitatem nemo habet, ut animã suam ponat quis pro amicis suis.* Hoffæus illico conualuit, & exequi munus suum perrexit.

OTHONIS CARDINALIS PONTIFICIS AVGVSTANI ACADEMIÆ DILINGANÆ conditoris mors & Elogium:

Canisius comitia adit: opus Marianum edit.

CAPVT VI.

INter hæc Otho Cardinalis Maxim⁹ Societatis patronus, & Canisij cultor, de quo multa supra & honorifica mentio, Romę naturæ debito liberatur. Vir consilio magnus, nec minor pietate, idēq; maximus apud maximos Pontifices & Cæsares auctoritate,

te, inclitū sacri purpuratiq; Senatus
 Cardinaliū ornamētū, exemplū pre-
 fulū, catholici nominis in Germaniis
 restitutor & cōseruator; quoq; maior
 in pontificatus & principatus gradu,
 tanto modestior in cōmuni domesti-
 caq; vita, Nam vbi à publicis imperij
 & suæ diœceseos negotiis ad otium do-
 mesticū, quod illi penè nullū fuit, re-
 diit, illico pauperū casas ipse corā a-
 dire, tenues familias familiarissimè
 salutare, & quarum rerū indigerent,
 inquirere, argētum, frumentū, aliaq;
 vite p̄sidia, miseris subministrare. Ne-
 mo tā humilis erat fortunæ, quē ipse
 vel aditu, vel colloq̄o p̄hiberet; imò
 sæpe vltro inuitabat, ægreq; ferebat,
 si qui in publicū prodeunti occurrē-
 tes, maiestate viri territi lōgius de via
 decederēt; quos ipse accersitos vltro
 cōpellabat, quā obrē filij patrē fuge-
 rēt, quos ipse quæriraret. Idē iuuetu-
 ti Germanice, cuius pietate, nobilita-
 te, frequētia plurimū delectabatur,
 Acade.

Academiam condidit, Sociis qui illam regerent, & ad optimos mores ac disciplinas erudirent, contubernium constituit, quod nuper Henricus Knöringius, quartus ab Othone Pontificatus Augustani Successor, pius, sapiens, & liberalis Princeps, æternis censibus firmavit. Idem Otho olim à furenti Lutheri secta, cum toto Canoniorum consilio, ordineq; omni Ecclesiastico proscrip- tus, bonisq; omnibus euerfus, sua auctoritate effecit, vt Caroli V. Maximi victri- cibus armis, cum Canoniorum Col- legio cleroq; restitueretur. Rudol- phum postea Cæsarem, ante Mathi- am, hodie imperantem, Maximiliani patris missu in Hispaniam deduxit. Idem redux nostram familiam Au- gustam adduxit, & in ædibus suis, quas olim Canonicus incoluerat, collocauit, omniq; ope contendit, vt nobis Collegium poneret, sed diu impeditus, tandem ab illustri gente Fugge-

Fuggerorum collocatum, sua liberalitate quoad potuit, iuuit, ornauitq̄; Perisset Catholica Rhætia & Vindelicia, nisi maturè his prouinciis hic cælestis Atlas humeros subiecisset. Hæc ex plurimis & immortalibus eius operibus pauca libuit delibare, grataq̄; memoria profequi. Præmia religiosissimo Antistiti cælestis munerarius dudum, vti certa spes est, amplissima reposuit, reponetque semper.

Anno deinceps sexto & septuagesimo, Comitibus ab Imperatore Ratisponam indictis, Cardinalis Moronus Pontificis Maximi legatus, Canisium in consilium aduocauit, qui vtilem legato, proceribus, & populo publicè priuatimq̄; operam nauauit; Indeq̄; Ingolstadium profectus, quod prioribus annis elucubrârat, alterum commentariorum volumẽ, quo Virginem æternam Matremq̄; Dei à calumniis impiorũ acerrimo stylo

174 DE VITA P. CANISIÏ
stylo vindicabat, edendum curavit,
& Alberto Magno Boiorum princi-
pi, de Germania & religione Catholi-
ca præclarè merito nuncupavit.

FRIBVRGVM NVI-
THONÆ HELVETIORVM

PROFICISCI TVR.

CAPVT VII.

CVM anno, quemadmodū expli-
catum est, sexagesimo nono Pro-
uinciæ curas Paulo Hoffæo comen-
dasset, quidquid otij à concionibus,
cōsiliis, & aliis negotiis fuit reliqui, fu-
it autē perparū, q̄ Præfecto Sociorū
Hoffæo Collega adiunctus, cū illo Col-
legia obire & lustrare cogeretur, totū
id quod à septuagesimo ad octogesimū,
decennium fuit, libris suis par-
tim in lucē foras datis, partim etiam
dandis, recognoscendisq; impendit.
Adulto iam anno octogesimo, vlti-
moq; anni mense, III. Idus Dec. ipso
die S. Damasi (qui Canisium Nuitho-
nibus dedit) à Francisco Bonhomio
Episco-